

Sak			
Fylkesplan for BUSKERUD			
Dok.nr.	Dato	Dokument (type, tittel)	Merknader
1	100885	Brev fra Buskerud Fylkeskommune	Jnr 1730
2		Fylkesplanen	
3	280885	Brev U.O. - Buskerud fylkeskommune	

BUSKERUD FYLKESKOMMUNE

Universitetets Oldsaksamling
Fredriks gt. 2

Oslo 1

OLDSAKSAMLINGEN	
Jnr. 000014	06 APR 83
SAKSB. A.E.C.	ARK. Nr.

DERES REF.:

DERES BREV

VÅR REF.:

DATO

Ujnr. 500/83
Ark. 712
SA/GH

25. mars 1983

FYLKESPLAN FOR BUSKERUD 1984-87. HØRING

Utkastet til fylkesplan for Buskerud for perioden 1984-87 ble lagt fram for fylkestinget på samlingen 16.-17. mars 1983.

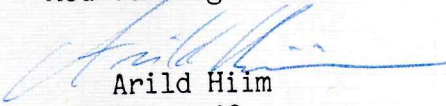
Fylkestinget vedtok å sende planen til kommuner og organisasjoner til uttalelse. Fylkestinget vil drøfte planutkastet på sin samling i juni 1983. Fylkestingets merknader fra juninget vil bli ettersendt. Endelig vedtak vil skje i fylkestinget i desember 1983.

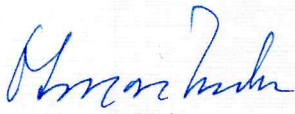
- .//. Vedlagt følger 1 eksemplar av fylkesplanen og 1 eksemplar av vedleggsheftet (sektorplaner). Fylkestingets vedtak på marstinget samt administrasjonens framlegg er tatt inn først i fylkesplanheftet.

Fylkesplanen oversendes med dette til orientering og eventuell uttalelse. Uttalefristen er satt til 1. september 1983.

Fylkeskommunen stiller seg til disposisjon for å drøfte aktuelle spørsmål som ønskes tatt opp i løpet av høringsperioden. Henvendelser om dette kan rettes til fylkesrådmannen v/plan- og utbyggingsavdelingen.

Med vennlig hilsen

Arild Hiim
fylkesordfører

Otmar Muhr
plan- og utb.sjef

Vedlegg: høringsliste

BUSKERUD FYLKESKOMMUNE

Til høringsinstansene,
iflg. vedlagte liste

OLESAKSANLINGEN	
Ujnr. 001475	29 JUN 83
SAKSØ. AEC	ARK. Nr.
Vakt: Ch. B	

DERES REF.:

DERES BREV

VÅR REF.:

DATO

Ujnr. 1028/83
Ark. 712
SA/-

27. juni 1983

FYLKESPLAN FOR BUSKERUD 1984-87. HØRING. PARTIENES MERKNADER FRA FYLKESTINGET I JUNI

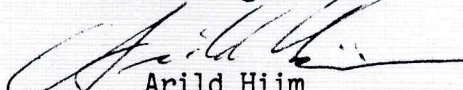
Vi viser til tidligere utsendt høringsutkast til fylkeplan for Buskerud for perioden 1984-87. Fylkestinget hadde en foreløpig drøfting av utkastet på sin samling i juni. Partienes merknader på junitinget oversendes med dette til orientering.

Vi ber om at bidragsyterne til fylkesplanen vurderer merknadene i forhold til sine sektorbidrag, med tanke på eventuell innarbeiding. Videre ber vi om at bidragsyterne ajourfører sektorplanene, da det nå er gått ett år siden de fleste ble utarbeidet og en del forhold kanskje har forandret seg.

Endelig vedtak av fylkesplanen vil skje i fylkestinget i desember 1983.

Fristen for innsending av merknader er satt til 1. september 1983.

Med vennlig hilsen

Arild Hiim
fylkesordfører

Otmar Muhr
plan- og utb.sjef

Vedlegg: høringsliste
partienes merknader

Buskerud Fylkeskommune
Haugesgt. 89,
3000 DRAMMEN

22.september 1983
AEC/CH

FYLKES PLAN FOR BUSKERUD 1984/87.

Deres brev av 25.03. og 27.06.83.med bilag.

Universitetets Oldsaksamling beklager at vi er noe forsinket med uttalelsen til fylkesplanen. Dette skyldes alt for stort arbeidspress på institusjonen. Vi finner det litt vanskelig å uttale oss om planen siden Oldsaksamlingens arbeidsområde de fredete fortidsminner i Buskerud ikke er nevnt i planen, bortsett fra en kort henvisning på side 93 til Kulturvernemndas delsektorplan "Kulturvernet".

Universitetets Oldsaksamling akseptere at Buskerud fylke i sin helhet anser vernet av de fredete fortidsminner som en statsoppgave og at man derfor ikke kommer inn på den nye fylkesplanen, men vi gjør oppmerksom på at ved den videre fysiske planlegging som medfører terrenginngrep, må Universitetets Oldsaksamling trekkes inn ved at planene oversendes

Arne Emil Christensen
Eørstekonservator

BUSKERUD FYLKESKOMMUNE

Til
adressaten

OLDSAKSAMLINGEN	
J.nr. 000291	32 JAN 84
SAKSB. AEC	ARK.Nr.

DERES REF.:

DERES BREV

VÅR REF.:

DATO

Ujnr. 161/84
Ark. 712
SA/-

30. januar 1984

FYLKESPLAN FOR BUSKERUD FOR PERIODEN 1984-87

Fylkestinget sluttbehandlet fylkesplanen for Buskerud for perioden 1984-87 i møte den 14. desember 1983. Fylkesplanen er senere trykt opp på nytt, og fylkestingets vedtak er tatt inn først i planen.

Vi oversender med dette fylkesplanen for Buskerud 1984-87 samt sektorplanhefte og presentasjonsbrosjyre, til orientering.

Flere eksemplarer kan fås ved henvendelse til Buskerud fylkeskommune, plan- og utbyggingsavdelingen.

Med vennlig hilsen

Åse Klundelien
Åse Klundelien
fylkesordfører

Arvid Henschien
Arvid Henschien
fylkesrådmann

Vedlegg

BUSKERUD FYLKESKOMMUNE

PLAN- OG UTBYGGINGSAVDELINGEN

Plan- og næringskontoret

Til en del organisasjoner/
etater m.v.

OLDSAKSAMLINGEN	
J.nr. 001730	10. AUG 85
SAKSB. AEC	ARK.Nr.

DERES REF.:

VÅR REF.:

DATO

P.n. jnr. 187/85
Ark. 712
RS/BIP

9. august 1985

FYLKESPLANEN FOR BUSKERUD - KONGELIG RESOLUSJON AV 21.12.1984

./.
Vedlagt oversendes et eksemplar av kongelig resolusjon av 21. desember 1984 til orientering.

Ved kongelig resolusjon av nevnte dato er fylkesplanen for Buskerud 1984-87 godkjent med en del merknader og forbehold. Med dette er fylkesplanens innhold retningsgivende for planarbeidet i kommunene, fylkeskommunen, statlige etater m.v.

Vi gjør også oppmerksom på at plan- og næringskontoret har startet sitt arbeid med rullering av planen. Denne rulleringen skal munne ut i en fylkesplanmelding som er tenkt forelagt folkevalgte organ i løpet av høsten.

I rulleringsarbeidet blir det lagt vekt på å ajourføre planen i samsvar med merknadene i den kongelige resolusjon, samt å gi en oppdatering av planen i forhold til utviklingen innen sektorene og iverksatte tiltak i handlingsprogrammene.

Eventuelle kommentarer til merknadene i den kongelige resolusjonen eller til fylkesplanen forøvrig, må være tilsendt oss innen 23. september dersom disse synspunktene ønskes tillagt vekt i det pågående rulleringsarbeidet.

Otmar Muhr
plan- og næringsjef

Rune Svendsen

Utsendingsliste for kongelig resolusjon av 21.12.1984 til ikke-bidragstgere.

- Regionplanrådet for Hallingdal, v/sekr. Bertil Anderson, her
- Distriktenes utbyggingsfond, Postboks 6360 Etterstad, 0604 OSLO 6
- Den Norske Industribank A/S, Postboks 448 Sentrum, 0104 OSLO 1
- Norske kommuners Sentralforbund, Buskerud fylkeskrets, Rosenkrantzgt. 11, 3000 Drammen
- Buskerud Bondelag, Storgt. 11, 3500 Hønefoss
- Buskerud bonde og småbrukarlag, v/Odd Lislien, 3624 Lyngdal
- Vestfold-Lågen Skogeierforening, 3647 Hvittingfoss
- Drammensdistriktets Skogeierforening, Storgt. 11/13, 3500 Hønefoss
- Landsorganisasjonen i Norge, Ø.Torggt. 9, 3000 Drammen
- Buskerud Handelsstands Forening, Tollbugt. 4-6, 3000 Drammen
- Buskerud Industriforening, Tollbugt. 4-6, 3000 Drammen
- Buskerud Industriselskap A/S, Postboks 161, 3001 Drammen
- Buskerud fylkesforening for håndverkere, v/Sverre Smedsrud, 3300 Hokksund
- INKO Buskerud, Kirkegt. 9, 3600 Kongsberg
- Statens teknologiske institutt, distr. Søndre Østland, Postboks 223, Økern, 0510 OSLO 5
- Norske Boligbyggelags Landsforening A/L, Konnerudgt. 3, 3000 Drammen
- Buskerud sparebanklag, Storgt. 7, 3000 Drammen
- Norges Banks avd. Drammen, Strømsø torg, 3000 Drammen
- Kreditkassen, 3000 Drammen
- Vestre Oslofjord Forsvarsdistrikt, IDI 3, 3645 Heistadmoen
- Vestoppland Forsvarsdistrikt, FDI 6, Postboks 188, 3501 Hønefoss
- Politimesteren i Drammen, Erik Børresens gt. 20, 3000 Drammen
- Politimesteren i Kongsberg, Kirketorget 2, 3600 Kongsberg
- Politimesteren i Ringerike, Storgt. 17, 3500 Hønefoss
- Fylkeskonservatoren i Buskerud, her
- Riksantikvaren, Bygning 18, Akershus festning, 0150 OSLO 1
- Universitetets oldsaksamling, Frederiks gt. 2, 0164 OSLO 1
- NSB, Drammen distrikt, Strømsø torg 1, 3000 Drammen
- NSB, Bergen distrikt, 5000 Bergen
- Postverket, 3. postdistrikt, Postboks 250, 3251 Larvik
- Televerket, Drammen teleområde, Ø. Strandgt. 2, 3000 Drammen
- Vegkontoret i Buskerud, Postboks 2265 Strømsø, 3001 Drammen
- Drammen havnevesen, Hans Kiærs gt. 1A, 3000 Drammen
- Kystverket, 1. distrikt, Postboks 545, 4801 Arendal
- Luftfartsverket, Postboks 8124, Dep., OSLO 1
- Norges vassdrags- og elektrisitetsvesen, Postboks 5091, Majorstua, 0368 OSLO 3
- Statens forurensningstilsyn, Lørenv. 57, 0580 OSLO 5
- Fylkesfriluftsnemnda i Buskerud, v/Bertil Anderson, her
- Buskerud Natur- og miljøvernforening, Postboks 1142, 3001 Drammen
- Statistisk Sentralbyrå, Biblioteket, Postboks 8127 Dep., OSLO 1
- IØI, Biblioteket, Breviken 2, 5000 Bergen
- Geografisk Institutt VIB, Hellev. 30, 5000 Bergen
- Norges geologiske undersøkelse, Drammensv. 230, 0277 OSLO 2
- Norges geografiske oppmåling, St.Olavs gt. 32, 0166 OSLO 1
- Plan & Arbeid, Distriktenes utbyggingsfond, Postboks 6360 Etterstad, 0604 OSLO 6
- NIBR, Biblioteket Nycov. 1, 0485 OSLO 4
- NIBR-NTH, Biblioteket, 7034 Trondheim-NTH
- Direktoratet for statens skoger, Stortingsgt. 2, 0158 OSLO 1
- Direktoratet for sivilt beredskap, Sandakerv. 12, 0473 OSLO 4

- Riksarkivet, Folke Bernadottes v. 21, 0862 OSLO 8
- Reiselivsdirektoratet, Møllergt. 6, 0179 OSLO 1
- Barneombudet, Sandakerv. 56, 0477 OSLO 4
- Teledirektoratet, Universitetsgt. 2, 0164 OSLO 1
- Vegdirektoratet, Grensev. 92, 0663 OSLO 6
- Arbeidsdirektoratet, Holbergs pl. 7, 0166 OSLO 1
- Den Norske Stats Husbank, Postboks 5130 Majorstua, 0302 OSLO 3
- Postdirektoratet, Dronningens gt. 15, 0152 OSLO 1
- Likestillingsombudet, Ø.Vollgt. 11, 0158 OSLO 1
- Forbrukerombudet, Postboks 8173 Dep., 0034 OSLO 1
- Kystdirektoratet, Dronningens gt. 6, 0152 OSLO 1
- NIVA, Biblioteket, Brekkev. 19, 0883 OSLO 8
- Drammen Energiverk, N. Storgt. 24, 3000 Drammen
- Sprengstoffinspeksjonen, N. Langgt. 20, 3100 Tønsberg
- Oslo og Omland Friluftsråd, Akersgt. 39, 0158 OSLO 1
- Arbeidskontoret for Drammen, Postboks 294, 3001 Drammen
- Arbeidskontoret for Midtre Buskerud, Postboks 81, 3301 Hokksund
- Arbeidskontoret for Ringerike, Postboks 128, 3501 Hønefoss
- Arbeidskontoret for Hallingdal, 3550 Gol
- Arbeidskontoret for Kongberg, Postboks 160, 3601 Kongsberg

FYLKESPLANEN FOR BUSKERUD
KONGELIG RESOLUSJON 21. DESEMBER 1984

I INNLEDNING

Fylkesplanen for Buskerud ble vedtatt av fylkestinget 14. desember 1983. Miljøverndepartementet har forelagt planen for Det interdepartementale samordningsutvalg for ressursforvaltning, miljøspørsmål og regional planlegging. Følgende departementer er representert i dette utvalget:

- Finansdepartementet
- Fiskeridepartementet
- Forbruker- og administrasjonsdepartementet
- Forsvarsdepartementet
- Industridepartementet
- Kirke- og undervisningsdepartementet
- Kommunal- og arbeidsdepartementet
- Kultur- og vitenskapsdepartementet
- Landbruksdepartementet
- Olje- og energidepartementet
- Samferdselsdepartementet
- Sosialdepartementet
- Miljøverndepartementet

I tillegg har Handelsdepartementet uttalt seg om planen.

Merknadene til planen følger nedenfor under disse kapitler:

- 1.0. OVERORDNEDE MÅL
  - 1.1. Befolkning
  - 1.2. Sysselsetting og næringsliv
  - 1.3. Naturforvaltning
    - 1.3.1. Arealer og utbyggingsmønster
    - 1.3.2. Energi
    - 1.3.3. Vann
  - 1.4. Økonomi
- 2.0. DE ENKELTE NÆRINGER
  - 2.1. Landbruk
    - 2.1.1. Jordbruk
    - 2.1.2. Skogbruk
  - 2.2. Mineraler og bergverksdrift
  - 2.3. Industri

- 2.4. Bygg og anlegg
- 2.5. Varehandel
- 2.6. Reiseliv

- 3.0. OFFENTLIG VIRKSOMHET
- 3.1. Helse- og sosialtjenester
- 3.2. Undervisning og forskning
- 3.3. Kirke, kultur og kulturminnevern
- 3.4. Kommunaltekniske anlegg

- 4.1. Naturvern og friluftsliv

- 5.1. Energiforsyning

- 6.1 Samferdsel

- 7.1. Boligbygging

- 8.1. Distriktpolitiske virkemidler

- 9.1. Avsluttende merknader

1.0 OVERORDNEDE MÅL

1.1. Befolkning

Ifølge fylkesplanen angir Statistisk Sentralbyrås framskriving fra 1982, alternativ K1 (flytting som i 1977-80) en sannsynlig befolkningsutvikling. Planen har ellers ikke noe tallfestet mål.

Regjeringen har ikke noe å merke til dette, men vil vise til at fødselsoverskuddet er svært lavt og at utviklingen derfor vil avhenge av flyttingene.

Arbeidet i Det regionale kontaktutvalg for Oslo og Akershus er nå fullført og Miljøverndepartementet vil i samråd med andre berørte departementer vurdere de videre retningslinjer som staten vil følge i sin politikk overfor hovedstadsområdet. Befolkningsutviklingen i Drammens-området vil påvirkes av den fremtidige utvikling i Oslo og Akershus.

Det går frem av planen at en del kommuner (Flå, Rollag, Nore og Uvdal, Krødsherad, Sigdal og Modum) har behov for vekst over gjennomsnittet for fylket. Et aktivt tiltaksarbeid i disse kommunene vil være en nødvendig forutsetning for å stimulere veksten. Regjeringen vil i denne sammenheng understreke at kvinners mulighet for sysselsetting er viktig for å opprettholde bosettingsmønsteret og derfor bør stå sentralt i den regionale planlegging.

Det fremgår av planen at antall eldre forventes å øke i planperioden. Mens det i 1980 var ca 27 000 personer 66 år og eldre i Buskerud, ventes det å være ca 32 000 i 1987. Det er samtidig tildels markerte forskjeller både mellom planregionene og mellom kommunene. Enkelte kommuner har en svært høy andel eldre i befolkningen. Regjeringen vil understreke at dette vil sette særlige krav til utbyggingen av kapasiteten i eldreomsorgen og helsetjenestetilbudet i fylket.

Elevtallet i grunnskolen vil gå ned i planperioden. Det skal gjennomføres en del nye byggeprosjekter som for en stor del utgjør fornyelser. Det er likevel viktig at kommunene nøye vurderer utbyggingsbehovet i lys av endret befolkningsstruktur.

1.2. Sysselsetting og næringsliv

For landet som helhet har økningen i sysselsettingen de senere år vært svakere enn veksten i antall arbeidssøkere. Dette har slått ut i økt arbeidsløshet. Regjeringen anser arbeidsløshetsproblemet som den største av de utfordringer som stilles til de offentlige myndigheter på sentralt og lokalt nivå

i kommende planperiode. Det er derfor svært positivt at Buskerud fylkesting har vedtatt som overordnet målsetting for alle deler av planen at økt vekst og sysselsetting må stimuleres.

Fylkesplanen anslår tilgangen på arbeidskraft i planperioden til 1 100 pr. år, herav 300 innen deltid og etterspørselen til ca 400 pr. år. Under forutsetning av fortsatt økning i kvinners interesse for yrkesdeltakelse, vil tilbudet kunne øke mer enn fylkesplanens beregninger tilsier. Sammenstilling av tilbud og etterspørsel i fylkesplanens sysselsettingsbudsjett viser økt underskudd av arbeidsplasser anslått til 700 pr. år. Underskuddet vil ifølge planen slå ut i økt pendling eller arbeidsløshet. Regjeringen vil i denne sammenheng peke på at utviklingen i Oslo/Akershus vil kunne påvirke omfanget av utpendling.

Regjeringen har i Nasjonalbudsjettet for 1985 gitt en nøyve vurdering av sysselsettingsutsiktene for det nærmeste år for landet under ett. De økonomiske utsikter tilsier at industrien og det tradisjonelle næringsliv i sterkere grad enn de to foregående år kan opprettholde sin arbeidskraftetterspørsel. Sammen med økt sysselsetting i tjenesteytende næringer og fortsatt sterk satsing på arbeidsmarkedstiltak, vil dette kunne innebære en positiv utvikling på arbeidsmarkedet.

For å styrke næringslivet og distriktene, har Regjeringen i statsbudsjettet for 1985 fremmet en rekke forslag. Det vises til "vekstpakken" for industrien, økt satsing på forskning og kompetanseheving, økning i omfang og bredde av distriktpolitiske virkemidler og økte overføringer til fylker og kommuner.

Hvordan dette vil påvirke utviklingen i det enkelte fylke, er vanskelig å vurdere. Regjeringen vil i 1. halvår 1985 fremme en egen stortingsmelding om den regionale planlegging og distriktsutbygging. De vedtatte fylkesplaner vil danne et sentralt grunnlag for arbeidet med meldingen.

Regjeringen har i denne sammenheng merket seg de virkemidler som foreslås for å gjennomføre utbyggingspolitikken og vil særlig understreke betydningen av kompetanseheving og et aktivt lokalt tiltaksarbeid. Fylkesplanens handlingsprogram på de ulike sektorer gir et godt grunnlag for en videreføring i samsvar med regjeringens mål.

Når det gjelder primærnæringene, må det fremdeles forventes nedgang i sysselsettingen. Imidlertid vil det fortsatt være et sentralt landbrukspolitisk mål å styrke utviklingen i næringssvake strøk.

Vekst i landbruksnæringer utenom jordbruket vil bli prioritert. I første rekke kan nedgangen i sysselsettingen motvirkes av økt aktivitet innen skogbruket.

Landbruksdepartementet viser til at næringer som pelsdyrhold, gårdsturisme, innlandsfiske og bioenergi har ekspansjonsmuligheter. Disse næringer vil bli opprioritert.

For landet under ett regner regjeringen i Nasjonalbudsjettet for 1985 ikke med noen vesentlig endring i sysselsettingen i industrien fra 1984 til 1985.

I tertiærnæringene regnes med en årlig økning på ca 5-600 sysselsatte. Sentrale beregninger kan tyde på at dette er realistisk, men den vanskelige økonomi i den kommunale sektor kan virke inn. Varehandelsnæringen har for tiden stagnasjon i sysselsettingen på landsbasis (årsverk). Det synes derfor mest realistisk med et omlag uendret arbeidskraftbehov for denne næring i perioden 1984-87.

Helse- og sosialsektoren beskjeftiger i dag vel 8 % av alle heltidsansatte i fylket. I fylkesplanen regnes med en fortsatt vekst både i heltids- og deltidssysselsettingen innen denne sektoren. Regjeringen vil for sin del vise til at de økonomiske utsikter ikke gjør det realistisk å tro at helse- og sosialsektoren kan forvente samme vekst i tilgangen på økonomiske ressurser i 80-årene som i tiåret før.

Av arbeidsmarkedspolitiske virkemidler for å motvirke arbeidsledighet, vil regjeringen peke på den betydning som utarbeiding av lokale beredskapsplaner har. Kommunaldepartementet har gjennom sine virkemidler etter hvert lagt større vekt på supplering med opplæringstiltak som har mer langsiktige virkninger og som vil lette bedriftenes tilpassing under omstilling.

Regjeringen tilrår at fylkeskommunen i det videreførte planarbeid legger sterkere vekt på denne form for planlegging.

Noen av de viktigste sosiale problemene vi står overfor, har sammenheng med utviklingen på arbeidsmarkedet. Spesielt for grupper som tradisjonelt står svakt (ungdom, kvinner, eldre, funksjonshemmede, innvandrere m.v.) kan økt arbeidsledighet føre til alvorlige problemer av mer langsiktig karakter. Regjeringen vil derfor tilrå at det i den videre planlegging legges større vekt på tiltak for disse grupper.

Spesielt når det gjelder kvinnelig sysselsetting, vil det være nøye sammenheng mellom deltaking i yrkeslivet og behovet for utbygging av tilsynsplasser for førskolebarn og yngre skolebarn. Det er positivt at fylkesplanen anbefaler økt forsering av barnehageutbyggingen.

1.3. Naturressursdisponering

Det er et overordnet mål, nasjonalt og regionalt, å forvalte arealer og andre naturressurser i et langsiktig perspektiv med sikte på balansert bruk samtidig som de aktuelle interesser i samfunnsutviklingen ivaretas. Fylkesplanen tar utgangspunkt i dette og presiserer behovet for videreutvikling av opplegg for en overordnet vurdering under politisk styring. Regjeringen er enig i en slik vurdering og viser i denne forbindelse også til det arbeidet som gjøres sentralt gjennom arbeidet med å forbedre den regionale planlegging som virkemiddel i ressurspolitikken.

1.3.1. Arealer og utbyggingsmønster

Fylkesplanen gir en generell vurdering av arealbehov og arealtilgang til ulike bruksformål. Samtidig pekes det på behovet for å utvikle praktiske metoder for areal- og planregnskap i samarbeid med kommunene og Miljøverndepartementet, for å kunne føre en nøysom arealbruksholdning i fylket ut fra både miljømessige, kommunikasjonsmessige og ressursmessige hensyn ved tettstedsutviklingen. Regjeringen er enig i dette, og er innstilt på et slikt samarbeid ut fra erfaringene med slike prosjekter i andre fylker.

Utbyggingen av byer og tettsteder i fylket vil lett komme i konflikt med jordvern hensyn. Det er ingen endring i regjeringens holdning til dagens jordvernpraksis. Vi viser i denne sammenheng også til synspunktene i NOU 1984:15, om jordvernpolitikken. Omdisponering av høyproduktive arealer bør ikke tillates dersom ikke den samfunnsmessige gevinsten med dette er vesentlig større enn de samfunnsmessige kostnadene. Avveiningene mellom jordvern og andre interesser må skje ut fra langsiktige vurderinger og som ledd i oversiktsplanleggingen. Jordvernet bør differensieres avhengig av utbyggings situasjonen lokalt og hvilket formål utbyggingstiltaket tilgodeser. I denne sammenheng bør fylkeskommunen vurdere nærmere å sette i gang analyser av tettstedsutviklingen i områder hvor et samarbeid mellom kommunene kan innebære reduserte arealkonflikter og et funksjonelt utbyggingsmønster. En viser i denne forbindelse til at de landbruksfaglige arealvurderingene vil være nyttig bakgrunnsmateriale for slike vurderinger.

Det heter i fylkesplanens handlingsprogram at vernesaken i Vassfaret/Vidalen bør slutføres og at spørsmål om vern av områder i Oslomarka bør avklares i planperioden. Miljøverndepartementet viser til at forslag om plan for vern av Vassfaret/Vidalen er sendt berørte parter til høring med sikte på vern etter naturvernloven. Når det gjelder Oslomarka, er det forutsetningen at grensene skal trekkes opp av kommunene og bindes gjennom generalplanvedtekter. Miljøverndepartementet har bedt fylkesmennene om at de i samråd med berørte kommuner og fylkeskommuner fremmer forslag til markagrenser med utgangspunkt i departementets ajourførte forslag av 1984. Det er videre under behandling vernesaker etter naturvernloven for en del områder i Marka, bl.a. i Buskerud.

Det går frem av planen at det er tilstrekkelige arealer for industrien i de fleste kommuner, men regjeringen vil understreke planens påpeking av at kommunene fortsatt opprettholder en rimelig god planberedskap på dette området.

De fleste fylkesplaner har som mål å opprettholde dagens bosettingsmønster. I denne forbindelse vil Regjeringen peke på den usikkerheten som skyldes endringer i en del viktige rammeforutsetninger. Forhold som påvirker den enkelte regions utviklingsmuligheter, vil være de regionale utslag av en generelt lavere økonomisk vekst, gjennomføring av omstillinger innen næringer, innføring av ny kommunikasjonsteknologi og den økonomiske politikk. Samtidig pågår omfattende endringer i befolkningens vekst og alderssammensetning. Dette stiller nye krav til type og sammensetning av arbeidsplasser og av ulike typer tjenesteyting.

På grunn av denne usikkerheten, vil regjeringen understreke betydningen av den oppgave som er tillagt fylkesplanen når det gjelder å vurdere eventuelle regionale konsekvenser av utbyggingspolitikken og eventuelt utarbeide veiledende retningslinjer for den videre utvikling av bosettingsmønsteret, samt å peke på aktuelle samarbeidsoppgaver i denne forbindelse.

Fylkesplanen legger opp til at det bør skje relativt liten styring av bosettingsmønsteret. Regjeringen er langt på vei enig i dette, men vil vise til at dagens utvikling innebærer et uønsket press på landbruksarealene, særlig i Drammens- og Ringeriksområdet. Utviklingen i disse områdene vil i stor grad være avhengig av den utbyggingspolitikk kommunene legger opp til og den tettstedsutvikling det legges opp til i området.

En er enig i fylkesplanens positive holdning til spredt boligbygging i områder hvor dette vil styrke bosetting og lokal service i utkantområdene. En bør imidlertid være restriktiv med slikt utbygging i tilknytning til tettstedene, for å oppnå en effektiv utnyttelse av arealene i disse områdene.

For en effektiv varehandel og lokalisering av offentlig tjenesteyting, er det av stor betydning at linjene for senterstrukturen skisseres nærmere. Det er likeledes viktig at man tar standpunkt til hvilke funksjoner sentra på ulike nivå er tiltenkt å inneha. For varehandelsbedrifter er det viktig å lokalisere driften til det nivået i strukturen som har tilstrekkelig markedsgrunnlag for effektiv drift. En anbefaler bruk av kommunale serviceplaner og handelsanalyser for å gi svar på lokaliseringsspørsmål.

Regjeringen støtter fylkets mål om å prioritere nærservice framfor ytterligere utbygging i sentra når nye boligområder etableres. Dette er særlig viktig i de sentrale områder av Buskerud. For å sikre en tilfredsstillende utbygging, bør primærkommunene etterstrebe å ha oversikt over varehandelsnæringens struktur innen den enkelte kommune.

Forsvarets arealinteresser i fylket knytter seg i det vesentlige til kommunene Kongsberg, Ål, Ringerike, Hole og Drammen. Forsvarsdepartementet viser til det pågående arbeid med å løse de aktuelle konflikter, bl.a. i samarbeid med de aktuelle kommuner, og har ellers ingen merknader.

1.3.2. Energi

Et viktig mål lokalt må være å sørge for en tilstrekkelig og sikker energiforsyning, herunder mulighet for fleksibel bruk av ulike energikilder og utnyttning av lokale ressurser i den grad det er økonomisk forsvarlig. Olje- og energidepartementet vil generelt vise til St.meld. nr. 54 (1979-80) (Energimeldingen) hvor det er trukket opp retningslinjer for fylkeskommunens ansvar for gjennomføringen av energipolitikken. Departementet arbeider nå med en ny energimelding som etter planen vil fremlegges vårsesjonen 1985. I meldingen tar regjeringen sikte på å revidere de nasjonale mål for energipolitikken med planer fram til 1995 og perspektiver til år 2000.

En hovedsvakhet ved norsk elforsyning er de mange små enheter. Olje- og energidepartementet mener at fylkeskommuner, som etter Energimeldingen (St.meld. nr. 54 (1979-80) forutsettes å spille en mer sentral rolle, bør engasjere seg sterkere for å få til en mer rasjonell ordning av

energiforsyningen innen sine grenser. Dette vil kunne fremme en utjamning av kraftprisene.

Departementet ser det som ønskelig med et sterkere fylkeskommunalt engasjement i dette arbeidet. Fylkesplanen tar ikke opp dette spørsmål, og Olje- og energidepartementet vil derfor be fylkeskommunen gå nærmere inn på dette i det videre planarbeid.

Regjeringen mener at energiprisene er det viktigste og mest effektive virkemidlet til å påvirke utviklingen i totalt energiforbruk og fordelingen på ulike energibærere. Når det gjelder elektrisitet, skilles det mellom elektrisitet levert til alminnelig forsyning og kraftintensiv industri. For å ivareta industri- og distriktpolitiske hensyn, har Stortinget vedtatt lettelser i leveringsbetingelsene m.v. for statskraft til kraftintensiv industri og deler av treforedlingsindustrien.

Den fastkraftproduksjonsevne som Regjeringen mener bør legges til grunn for utbygging og planlegging av kraftproduksjonssystemet for 1990, er 104,1 TWh jf St.prp. nr. 130 (1981-82). Olje- og energidepartementet viser til den nye energimeldingen, hvor reviderte måltall frem til 1995 vil foreligge.

Olje- og energidepartementet ser positivt på at fylkeskommunen vil stimulere til enøk-tiltak. Både ut fra økonomiske og miljømessige forhold er arbeidet med energiøkonomisering vesentlig. I en egen stortingsmelding (nr. 37 1984-85) la regjeringen høsten 1984 frem en handlingsplan for dette arbeidet. Det fremgår av meldingen at et hovedansvar for enøk-arbeidet i offentlig regi først og fremst ligger hos lokalforvaltningen og at energiverkene/ elverkene er tiltenkt en viktig rolle i utnyttelse av enøk-potensialet. Dette i lys av oppdeckingsplikten som påligger disse. Det bør utarbeides en enøk-plan som omfatter såvel tilgangssiden (opprusting av eldre verk, reduksjon av tap i linjenettet, vurdering av fjernvarmeanlegg) som enøk-tiltak på brukersiden.

1.3.3. Vann

Fylkesplanen tilrår at det utarbeides vannbruksplaner for samtlige vassdrag i Buskerud. I første omgang skal det utarbeides forslag til organisering av slik planlegging for Drammensvassdraget, Simoa, Lierelva og Aroselva. Regjeringen ser dette som meget positivt. En arbeidsgruppe i Miljøverndepartementet har lagt frem en utredning om organisering og faglig opplegg for vannbruksplanlegging. På grunnlag av denne utredning, vil det bli sendt ut retningslinjer for vannbruksplanlegging. En er ellers enig i planens tiltak for å få til en bedre vannressursforvaltning.

1.4. Økonomi

Fylkesplanen gir en grundig behandling av kommunal økonomi. Slike oversikter gir nyttig informasjon. Det konkluderes bl.a. med at kommunene i Midtfylket og Ringeriksområdet bør iverksette tiltak for å redusere driftsutgiftene. Videre går det frem at den kommunale økonomi i Midtfylket og deler av Numedal bør stimuleres. Det samme gjelder kommunene Flesberg, Rollag, Sigdal, Krødsherad og Flå.

Kommunaldepartementet bemerker at fylkeskommunen har en forholdsvis lav driftsinntekt pr. innbygger. Ifølge regnskapstall for 1982 var denne på kr 6255 mot kr 7022 i gjennomsnitt for samtlige fylkeskommuner. For kommunene lå imidlertid driftsinntekten pr. innbygger for samme år over landsgjennomsnittet (henholdsvis kr 9285 og kr 8966). Økningen i lånegjeld pr. innbygger i fylkeskommunen de senere år tilsvarer omlag økningen i gjennomsnitt for landet. Fra 1980 til 1982 steg denne fra ca. kr 1200 til kr 1600. For kommunene lå den gjennomsnittlige gjeldsøkning under landsgjennomsnittet. Utviklingen i forholdet mellom fylkeskommunens driftsutgifter og inntekter viser en lite gunstig utvikling. Det samme gjelder kommunene.

Inntekstforutsetningene i fylkeskommunens langtidsbudsjett 1983-87 har vist seg for optimistiske.

Kommunaldepartementet vil påpeke nødvendigheten av at utgiftene tilpasses inntektene. En bør derfor nøye vurdere de rente- og avdragsbelastninger, samt driftsmessige konsekvenser, som investeringene vil gi i de kommende år.

Regjeringen har lagt fram et økonomisk opplegg for 1985 som vil bidra til å styrke kommunenes og fylkeskommunenes økonomi og samtidig bidra til å nå viktige mål om styrking av eldreomsorg og helsevern. Stortinget vedtok første del av et slikt opplegg i vår, ved at skatteutjæmningsmidlene for 1985 ble økt betydelig i forhold til 1984. Rammetilskuddene er også økt betydelig og regjeringen har tallfestet klare mål for realveksten i overføringene til drift av helsetjenester, til primærhelsetjenesten og til sosialtjenesten.

Den totale inntektsrammen for kommuneforvaltningen anslås i Nasjonalbudsjettet 1985 å vokse med omlag 7,5% fra 1984 til 1985. Noe av denne veksten har sammenheng med endringer i funksjonsfordelingen i helsetjenesten og ved at fylkeskommunen fra 1. januar 1985 overtar ansvaret for alkoholistinstitusjonene. Sammen med en forutsatt moderat økning i den nominelle kreditt-tilførselen er det beregningsmessig lagt til grunn en samlet aktivitetsvekst på omlag 1%. Det er videre lagt

til grunn at investeringsvolumet vil holde seg uendret fra 1984 til 1985.

Regjeringen er klar over at den økonomiske situasjonen i mange kommuner og fylkeskommuner er vanskelig og vil derfor følge utviklingen nøye slik at den vekst som stats- og nasjonalbudsjettet legger opp til kan bli realisert. Tilleggsproposisjonen om tiltak for å bistå kommunene, herunder spesielt de tre største bykommunene, og fylkeskommunene med deres økonomi må ses i denne sammenheng. Regjeringen vil som tidligere uttalt foreta en ny gjennomgang av kommuneøkonomien inneværende år når en har fått oversikt over sammenhengen mellom virkningene av lønnsoppgjøret og utviklingen i skatteinntektene i 1984. Dette vil skje i Revidert nasjonalbudsjett til våren.

St.meld. nr. 26 (1983-84) om et nytt inntektssystem for kommunene og fylkeskommunene er nå behandlet av stortinget som har sluttet seg til prinsippene for systemet, jf Innst. S.nr. 305 (1983-84).

Som kjent innebærer det nye systemet en vesentlig forenkling i forhold til tidligere. Innføringen av systemet vil sette større krav til den fylkeskommunale og kommunale planlegging.

2.0. DE ENKELTE NÆRINGER

2.1. Landbruk

2.1.1. Jordbruk

Fylkesplanen har en målsetting om nydyrking på ca 3 000 dekar pr. år. Landbruksdepartementet viser til at målet for nydyrking nasjonalt sett er i ferd med å bli nådd. Ved fordeling av nydyrkingsstøtten vil godkjente dyrkingsplaner, mindre bruk i næringssvake distrikter og med svakt produksjonsgrunnlag samt distrikter der landbruket er viktig for bosettingen, f.eks. Nord-Norge bli spesielt prioritert. Fylkesplanens mål om nydyrking synes på denne bakgrunn for høy.

Departementet viser til at det for tiden er overproduksjon av melk, egg og kjøtt samt svinekjøtt og at det nå ikke er rom for økt produksjon bortsett fra for korn.

Fylkesplanen har ikke mål for investeringsomfanget i jordbruket. Generelt mener departementet det er nødvendig med en begrensning av utbygging med sikte på produksjonsutvidelse og av nyetableringer, spesielt innen husdyrbruksproduksjonene, men det vil fortsatt bli tatt hensyn til utviklingsplanen

for melkeproduksjonen på Østlandets flatbygder.

I forbindelse med planens påpeking av behovet for økte tilskudd til nydyrking og investeringer, viser departementet til at det ved årets jordbruksforhandlinger var enighet om å legge størst vekt på en langsiktig produksjonstilpassing og at man ut fra dette bør omfordele en del investeringsmidler fra jordbruk til skogbruk. Videre bør investeringstiltak ikke stimulere til uønsket høy innsats av kapital samtidig som det bør satses sterkere på å utvikle yrkeskombinasjoner.

Utviklingen i landbruksforurensede vannforekomster har vært negativ på tross av tildels store investeringer i avløpssektoren. Utviklingen innen landbruket med økt spesialisering, mekanisering og intensivering har økt forurensningstilførselen.

For å snu denne negative utvikling, har Miljøverndepartementet, sammen med Landbruksdepartementet, iverksatt en handlingsplan mot landbruksforurensninger. Denne handlingsplanen skal gjelde fram til 1988.

Som ledd i handlingsplanen vil gjeldende forskrifter og regler bli presisert, og man tar sikte på å intensivere tilsyn og kontroll med forurensningene. Samtidig vil en se nærmere på de aktuelle økonomiske støtteordningene slik at tiltak for sanering av punktutslipp lettere kan gjennomføres. Tiltak for å redusere arealavrenning skal utprøves systematisk. En meget viktig del blir å styrke informasjon og opplæring om landbruksforurensninger generelt og spesielt om tiltak som har stor nytte-/kostnadsverdi.

Sett i forhold til landet som helhet, har Buskerud fylke en mindre intensiv landbruksdrift, men lokalt kan forurensning fra landbruk skape store problemer. Ut fra de virkemidler som er lagt inn i handlingsplanen, vil forurensningsmyndighetene få grunnlag til å forbedre kontroll- og veiledningsvirksomheten vedrørende landbruksforurensninger. I tillegg har fylkesmannen i 1984 tatt i bruk et edb-system for forurensningsdata innen landbruket, hvor hensikten bl.a. er å systematisere og effektivisere arbeidet med bekjempelse av landbruksforurensninger.

2.1.2. Skogbruk

Fylkesplanen går inn for en økning i avvirkningen på 175 000 m² og større satsing på skogkulturtiltak. Sysselsettingsøkningen som følge av disse tiltak er anslått til ca 300 årsverk. Videre antydes behov for en økning av skogsveiutbyggingen med omlag 50 pst.

Landbruksdepartementet viser til St.meld. nr. 18

(1984-85) Næringspolitikken i skogbruket. I meldingen legges det opp til en økt aktivitet i skogbruket. Dette forventes å få en vesentlig distriktspolitisk effekt. Mulighetene for aktivitetsøkning er også relativt sett størst i de næringssvake områdene.

I årets jordbruksavtale er det avsatt 50 mill. kroner til skogbruksformål gjennom Landbrukets Utbyggingsfond. Disse midlene er i første rekke forutsatt å skulle bidra til å sikre en langsiktig ressursutnytting og oppfylle distriktspolitiske mål.

Forslaget til statsbudsjett for 1985 innebærer en oppfølging av St.meld. nr. 18 med betydelige økninger i bevilgningene til skogbruket. Det er også grunn til å peke på de endringer som er foretatt i skogbeskatningen og i skogavgiftsordningen. Disse innebærer en stimulering til økt avvirkning og økte langsiktige investeringer.

De foreslåtte tiltakene i fylkesplanen synes ut fra dette å være realistiske.

2.1.3. Reindrift

Landbruksdepartementet peker på at reindriftnæringen ikke er omtalt i fylkesplanen. Departementet ser dette som ønskelig og vil be fylkeskommunen vurdere spørsmålet i forbindelse med det videre fylkesplanarbeid.

2.2. Mineraler

Industridepartementet har merket seg fylkesplanens understreking av at NGUs program for geologisk kartlegging av fylket bør forseres. Den videre behandling av Mineralressursutvalgets innstilling vil bli vurdert på grunnlag av høringsrunden som nå er avsluttet. I utvalgets innstilling er anbefalt at det opprettes stillinger som fylkesgeologer i alle fylker. Slike stillinger er opprettet i 5 fylker og er en fylkeskommunal stilling.

Med utgangspunkt i grusregisteret bør det utarbeides en disponeringsplan for sand og grus med hensyntagen til arealdisponering og ressursforvaltning i forhold til forsyningsbehovet innen og utenfor fylket.

Miljøverndepartementet støtter fylkesplanens forslag om utarbeiding av reguleringsplaner for større masseuttak i kommunene Hurum, Lier, Ringerike, Øvre og Nedre Eiker.

2.3. Industri

Det antas i fylkesplanen at tyngdepunktet i næringsutviklingen trolig vil flyttes fra ressursbasert til kompetansebasert industri. På dette grunnlag foreslås bl.a. at kontakten mellom skole og næringsliv styrkes, at statlige midler til forsknings- og utviklingskontakter økes vesentlig, at det etableres et nærmere samarbeid mellom Buskerud Industriselskap A/S og INKO/STI og at det i tillegg til stiftelsen Østlandsforskning etableres et teknisk/merkantilt forskningssenter i samarbeid med STI og INKO.

Som det går fram av Thulin-utvalgets innstilling og stortingsmeldingen, var det en hovedtanke at lokale kompetansesentra skulle bidra til en bedre utnyttelse av de allerede eksisterende ressursene i regionen. Etablering av regionale kompetansesentra skulle ikke være avhengig av tilførsel av nye ressurser.

Industridepartementet vil understreke at mål for og omfang av virksomheten ved lokale kompetansesentra må tilpasses ressursene i regionen. Man vil videre peke på behovet for en samordning av forskningsaktivitet som er felles for bedrifter i større deler av landet.

Initiativet til etablering av regionale kompetansesentra forutsettes å komme fra lokale interessenter.

Organisering og omfang av veiledningstjenesten for industrien er for tiden under vurdering. STI-utvalget har avgitt sin rapport, offentliggjort som NOU 1984:19. Denne er for tiden ute til høring, blant annet hos fylkeskommunene.

Regjeringen har i statsbudsjettet for 1985 lagt frem en egen "vekstpakke" for industrien. Programmet omfatter bl.a. lettelser i person- og bedriftsbeskatningen, økte midler til forskning og utvikling, eksportfremmende tiltak m.v. Det foreslås også innført to nye ordninger: Tilskudd til små og mellomstore bedrifter (SMB) til forundersøkelser i forbindelse med bruk av ny teknologi, og tilskudd til investeringer i høyteknologi i SMB.

Buskerud fylkeskommune legger stor vekt på å få til nyetableringer og en politikk for små og mellomstore bedrifter. Industridepartementet viser til de tiltak som er gjennomført i regi av Distriktenes utbyggingsfond og Industrifondet og til at det har funnet sted en betydelig utvidelse av utlånsrammer for Håndverks- og småindustrifondet. Under Distriktenes utbyggingsfondsramme for investeringstilskudd er det for 1985 satt av 15 mill. kr til investeringer som omfattes av de

nye ordninger for SMB. Videre er det satt av 3 mill. kr til forundersøkelser i de samme ordninger.

Det hevdes i fylkesplanen at den statlige kredittvirksomhet bør desentraliseres, slik at den kan bli et virkemiddel i en samlet utbyggingspolitikk i fylket. Desentraliseringen bør skje fylkesvis, og oppgaver bør delegeres til fylkeskommunens folkevalgte organer.

Det foreslås at Industribanken og Industrifondet får en tilsvarende desentralisert behandlingsmåte som Distriktenes utbyggingsfond. Regjeringen vil understreke viktigheten av at samarbeidet mellom disse statlige finansieringsorganene og fylkeskommunene styrkes. En finner likevel grunn til også å understreke at de nevnte organer først og fremst er industripolitiske virkemidler og at de begrensede midler som står til disposisjon, må raskt kunne settes inn på felter og prosjekter som, vurdert ut fra disse organenes retningslinjer, må prioriteres. Det foreligger derfor ingen planer om en desentralisering på samme måte som for Distriktenes utbyggingsfond.

Det går frem av fylkesplanen at det er uenighet mellom arbeidstakersiden og arbeidsgiversiden i teko-industrien om ønskeligheten av å opprettholde selektive støttetiltak.

På statsbudsjettet for 1985 vil driftsstøtten til teko-industrien blir opprettholdt, mens den avvikes for annen industri. Bevilgningene til de spesielle bransjeprogrammer for teko-industrien og møbelindustrien foreslås avvirket, mens den generelle bevilgning til omstillingstiltak økes.

2.4. Bygg og anlegg

Kommunaldepartementet har under arbeid en stortingsmelding om bygge- og anleggsbransjen. Ved utarbeidelsen av meldingen vil departementet være oppmerksom på fylkesplanens behandling av bransjen.

2.5. Varehandel

Handelsdepartementet slutter seg i hovedsak til målsettingen for utbygging av varehandelsnæringen som er angitt i handlingsprogrammet. Det vises til nærmere kommentarer under avsnittet om utbyggingsmønster.

Fylkesplanen har som mål å bygge ut engrosvirksomheten i distriktene. Dersom lokalisering av engroshandel skal lykkes i distriktene, er det kommunale tilretteleggingsarbeid av sentral betydning. Tomme industrilokaler i Drammens-området kan være et

egnet lokaliseringalternativ dersom næringen finner disse tilfredsstillende. Handelsdepartementet viser til at næringen har funnet Drammens-området egnet som lokaliseringalternativ.

Departementet ser det som positivt at fylkeskommunen har utarbeidet en oversiktsanalyse for detaljhandelen i Buskerud. Denne vil være av verdi både for lokale myndigheter og varehandelen. Tilrettelegging av detaljhandelen er i første rekke den enkelte kommunes ansvar. Videre ser departementet det som nytting at beredskapsmessige hensyn for varehandelen er tatt opp i fylkesplanen.

Handelsdepartementet vil se det som gunstig om Østlandsforskning kan utføre forskning som dekker lokale ønsker og betingelser for varehandelen i Buskerud.

2.6. Reiseliv

Samferdselsdepartementet peker på at fylket har gode forutsetninger for en videre utvikling av reiselivet, men dette krever en videreutvikling av mer markedstilpassede produkter. Utbyggingsmønsteret innen turistnæringen i Buskerud er forholdsvis konsentrert og departementet anbefaler at man med utgangspunkt i det eksisterende mønster legger vekt på å få fram rammer for utbyggingen av de forskjellige sentra. Form og tempo på utbyggingen må også vurderes. Departementet er i denne sammenheng enig i forslaget om å utarbeide en reiselivsplan for fylket.

Når det gjelder konkrete tiltak, mener departementet at det i Uvdal bør tas sikte på å utvikle ett nytt senter lokalisert i tilknytning til et godt egnet område for alpin sport.

Fra 1. januar 1985 vil kafe- og restaurantvirksomhet utenfor de større byene i utbyggingsområdene komme inn under investeringstilskuddsordningen. Fra samme tidspunkt vil reisebyråer, spedisjonsvirksomhet m.v. kunne få investeringstilskudd.

Kommunaldepartementet og Samferdselsdepartementet vil om kort tid sette i gang et arbeid for å klarlegge hvilke infrastruktureltiltak innen reiselivsnæringen det er naturlig at Distriktenes utbyggingsfond støtter.

3. OFFENTLIG VIRKSOMHET

3.1. Helse- og sosialtjenester

Fylkesplanen fremholder at ansvaret for de ulike helse- og sosialtjenester er oppdelt på en måte som gjør det vanskelig å få en total oversikt over omfang og nytteverdi av de ulike tjenester. Sosialdepartementet er kjent med at de mange ulike plansystemene byr på samordningsproblemer for fylkeskommunene. Dette gjelder både samordningen i tid og mulighetene for samordning av innholdet når det gjelder beslektede eller sammenhengende tjenester, innen og på tvers av forvaltningsnivåene. Det er en prioritert oppgave å videreutvikle plansystemene bl.a. for å få til en bedre samordning med oversiktsplanarbeidet.

Planen peker også på at samarbeidet mellom sosialtjenesten og fylkeskommunens annenlinjetjeneste må styrkes. Samordning og samarbeid mellom kommuner og fylkeskommuner om helse- og sosialtjenesten vil være en viktig utfordring i tiden framover.

Rammetilskuddet for fylkeshelsetjenesten er økt med 7,6 pst. fra 1984 til 539 mill. kroner i 1985 (jf St.prp.nr. 1 for 1984-85).

Kommunene i Buskerud vil i 1985 få ca 143 mill. kroner i rammetilskudd til helse- og sosialtjenesten.

Regjeringen har besluttet å legge fram en stortingsmelding om sykehjemmene hvor det foreslås at de somatiske sykehjemmene blir overført til kommunene. Meldingen ventes å bli lagt fram i vårsesjonen 1985. Dersom Stortinget slutter seg til forslaget, vil ansvaret for planlegging, utbygging og drift av disse institusjonene bli overført til kommunene om noen år. Det er ikke tatt endelig standpunkt til et eventuelt overføringstidspunkt bortsett fra at det ikke vil være aktuelt før tidligst fra 1987.

Et eget utvalg vurderer for tiden aktuelle samordningsproblemer med hensyn til helse- og sosialtjenester bl.a. med representasjon fra Norske Kommuners Sentralforbund. Utvalget skal foreslå konkrete tiltak for å sikre mest mulig tilfredsstillende behandling kombinert med en effektiv ressursutnytting. En innstilling skal legges fram sommeren 1985. Ellers bør den fylkeskommunale behandlingen av de kommunale helse- og sosialplanene kunne være til nytte for samordningen av tjenestetilbudet på de to forvaltningsnivåer (jf Sosialdepartementets rundskriv T-4/84 Helse- og sosialplanlegging i kommunene).

Fylkeskommunen har sendt inn egen 4-årsplan for

fylkeshelsetjenesten for perioden 1984-87 til Sosialdepartementet. Behandlingen av sektorplanen er nå avsluttet, og i departementets brev av 28.9. d.å. til Buskerud fylkeskommune er det gitt merknader til planen. Bl.a. er følgende punkter fremhevet:

- Det framgår av planen at sykehjemsdekningen i Buskerud vil gå noe opp i perioden, men at de vedtatte utbyggingsplanene ikke vil gi tilstrekkelig vekst. Sosialdepartementet peker i denne sammenheng på at behovet for sykehjems plasser ikke bare er avhengig av antall eldre, men også av omfanget av alternative bo- og behandlingstilbud, av hvordan samarbeidet mellom sosiale tjenester, helsetjenester utenfor institusjon, sykehus og sykehjem er organisert.
- For å utnytte de totale ressursene på helsesektoren best mulig, ser Sosialdepartementet det som ønskelig at fylkeskommunene inngår avtaler om kjøp av tjenester på områder hvor eget tilbud er utilstrekkelig. Departementet finner det ønskelig og nødvendig at enhver fylkeskommune også tar hensyn til tilbud i nabofylkene ved utarbeiding av planer for utvikling av eget tilbud. Samarbeid bør gjelde gjestepasientavtaler og avtaler om ambulante tjenester.

Kommunehelsetjenesten er svært kortfattet behandlet. Departementet går ut fra at en nærmere vurdering av behov og problem samt en oversikt over planlagt utvikling vil inngå i rullering av planen.

Vi nevner i denne forbindelse at det nye plansystemet for den kommunale helse- og sosialplanleggingen forutsetter at statlige fagmyndigheter utarbeider fylkesvise planoversikter som beskriver situasjonen i det enkelte fylke samt gir en vurdering av hvilke problemer og oppgaver man står overfor på helse- og sosialsektoren. Disse oversiktene bør også kunne være til nytte i arbeidet med den kommende rullering av fylkesplanen.

For sosialtjenesten peker fylkesplanen på at veiledende minstenorm for bemanningen ved et sosialkontor kan bli for liten i forhold til det registrerte behov for hjelp. Problemet synes særlig aktuelt i mellomstore og større kommuner. Sosialdepartementet viser til at fylkesmannen skal føre tilsyn bl.a. med bemanningen ved sosialkontorene og vurdere denne i forhold til oppgavene i kommunen.

I fylkesplanen pekes på betydningen av å prøve ut nye tiltak i barne- og ungdomsarbeidet. Sosialdepartementet har merket seg dette og viser til prøveprosjektet i Buskerud som retter seg mot kriminelt belastet ungdom i alderen 12-17 år.

Departementet ser det som positivt at fylkeskommunen vil utarbeide en total plan for barne- og ungdomsvernet i tråd med erfaringene fra dette prosjektet.

Rammetilskuddet til alkoholistinstitusjonene blir i 1985 for Buskeruds vedkommende 12,1 mill. kroner. Sosialdepartementet behandler for tiden fylkets plan for alkoholistinstitusjoner og vil gi nærmere kommentarer når arbeidet er avsluttet.

Som nevnt under avsnitt 1.1 om Befolkning vil antall eldre i Buskerud øke i løpet av planperioden samtidig med at det er markerte forskjeller både mellom planregionene og mellom kommunene. Et fleksibelt og smidig tjenestetilbud - fra å tilrettelegge forholdene for å kunne bli boende i eget hjem til spesialisert sykebehandling - vil i tiden fremover være helt nødvendig. Dette for å unngå at eldre enten ikke får den omsorgen og behandlingen de har rett til, eller at de ferdigbehandlede blir værende på et nivå som ikke fyller deres behov for omsorg, pleie eller behandling.

I denne sammenheng understrekes betydningen av å utforme eldreomsorgstjenestene slik at samarbeidet mellom den offentlige tjeneste og de private tjenester (pårørende og nærmiljø) gjør det mulig å utvikle større grad av gjensidig hjelp og støtte. Til orientering kan nevnes at Sosialdepartementet bl.a. har iverksatt et prøveprosjekt om offentlig støtte til privat omsorg i Nord-Trøndelag til hjemmeboende med omsorgsbehov.

3.2. Undervisning og forskning

Kirke- og undervisningsdepartementet viser til at realiseringen av de aktuelle tiltak for grunnskolen først og fremst er avhengig av den enkelte kommunes økonomiske evne og prioritering. Statens medvirkning må skje f.eks. gjennom tilskudd til skolebygg innen rammen av de årlige budsjett. Det går fram av planen at det tas sikte på å gi en høy dekningsgrad for den videregående skole. Kirke- og undervisningsdepartementet viser til at dette er i samsvar med intensjonen i lov om videregående opplæring.

Fylkesplanen peker på behovet for å styrke håndverk- og industrifagene og øke tallet på lærlingplasser. Kirke- og undervisningsdepartementet er enig i dette og vil peke på at for å kunne nå de oppsatte mål, vil det være nødvendig at de samlede ressurser som settes inn i opplæringen på dette nivå, blir samordnet best mulig. For å oppnå dette, må det etableres et nært samarbeid mellom fylkets skolemyndigheter, arbeidslivet, yrkesopplæringsnemnda i fylket og arbeidsmarkedsetaten om bruk av lokaler,

teknisk utstyr og anvendelse av lærerkrefter. Et slikt samarbeid vil også være nødvendig for å få skoletilbudene best mulig i samsvar med behovet for arbeidskraft.

I det videre planarbeid bør det legges vekt på at den videregående skolen i årene fremover vil stå overfor nye oppgaver. Ved siden av å gi førstegangsoplæring i ettårige-, toårige- og treårige kurs, vil den møte en utfordring innenfor lærlingordningen både når det gjelder teoriundervisning og kompletterende praktisk opplæring for lærlinger. I økende grad vil det også bli nødvendig å gi etterutdanning og tilbakevendende utdanning på den videregående skoles nivå. Ved oppdatering av kunnskaper og øving i å mestre nye arbeidsoppgaver kan arbeidskraften møte den utvikling som foregår i arbeidslivet.

I St.meld. nr. 15 (1984-85) har regjeringen pekt på nødvendigheten av kompetanseheving både i skoleverket og bedriftslivet. Slike kompetansesentre kan bygges opp i nært samarbeid mellom arbeidslivet, videregående skoler, distriktshøgskoler, ingeniørhøgskoler og andre som arbeider med teknologisk/merkantil utvikling.

Departementet ser en slik oppgave som meget viktig, og vil be fylkeskommunen ha for øye at enkelte skoler blir bygd ut med så sterke faglige miljøer at det videregående skoleverket i fylket samlet kan bidra til kompetanseoppbygging, ved oppdatering av faglige kunnskaper og øving i å mestre ny utvikling som foregår i arbeidslivet. På sin side vil departementet arbeide for at sentrale organer skal kunne gi råd og veiledning til fylkene i planlegging og dimensjonering av opplæringstiltak.

Et mønster for samarbeidet mellom skole og arbeidsliv kan kort sammenfattes slik:

- en utbygging og dimensjonering av yrkesmessig grunnutdanning som samsvarer med muligheter for arbeidsplasser i distriktet,
- gjennomføring av opplæringen i samarbeid mellom skole og næringsliv,
- organisering av lærlingeskole-tilbud og annen skolemessig opplæring av lærlinger,
- felles kompetanseoppbygging i skole og bedrifter gjennom felles kurs og utnyttelse av utstyr,
- aktive etterutdanningskurs etter behov.

I statsbudsjettet for 1985 for Kirke- og

undervisningsdepartementet er gitt en økning i bevilgningene til utbygging av landslinjer i den videregående skole og til etterutdanning av lærerne i yrkesfag. Staten gir ellers tilskudd til teknisk undervisningsutstyr for kompetanseoppbygging og til forsøk med EDB-opplæring i videregående skoler.

Kultur- og vitenskapsdepartementet har merket seg fylkestingets overordnede mål om å stimulere til økt vekst og sysselsetting. Departementet viser i denne sammenheng til de ekstraordinære studieplasser som er besluttet opprettet fra høsten 1984 som ledd i sysselsettingspolitikken.

Fylkesplanen peker på at det foreligger underdekning av studieplasser i Buskerud i forhold til folkemengden og sammenliknet med andre fylker. Kultur- og vitenskapsdepartementet viser til at en ny stortingsmelding, som er under utarbeiding, vil ta opp disse spørsmål. Gjennom denne melding vil en også få bedre grunnlag for vurdering av fylkesplanene.

3.3. Kirke, kultur og kulturminner

Det økonomiske og administrative forhold mellom kommune og menighet er for tiden under utredning. Resultatet av utredningsarbeidet kan innebære endringer i gjeldende lovgivning mot slutten av planperioden. Kirke- og undervisningsdepartementet har ellers ingen merknader til fylkesplanens behandling av kirken.

Virksomheten på kultursektoren drives i noen grad av offentlige organer, men i forhold til andre sektorer er den private virksomheten helt sentral og av betydelig omfang.

Den offentlige virksomheten er sterkt desentralisert. Beslutningsmyndigheten er i vesentlig grad lagt til kommuner og fylkeskommuner, som også har et selvstendig økonomisk ansvar - med tilskudd fra staten. Sektoren er lite lovregulert, med unntak av bibliotek- og voksenopplæringsområdene, der kommuner og fylker er pålagt lovbestemte oppgaver. Av den grunn har Kultur- og vitenskapsdepartementet ingen merknader til planen, men ser det som positivt at fylkesplanen har lagt opp et handlingsprogram for dette området.

Miljøverndepartementet har merket seg de synspunkter på kulturminnevern som er fremmet i fylkesplanen. Departementet viser til at fylkesplanen har en viktig rolle i dette arbeid spesielt i tilknytning til bevaring av kulturminner/kulturlandskap av regional betydning. En egen stortingsmelding om bygnings- og fornminnevernet er nå under arbeid.

3.4. Kommunaltekniske anlegg

Miljøverndepartementet er enig i at de enkelte kommuner utarbeider kloakkrammeplaner og saneringsplaner for å gi et bedre grunnlag for prioritering av de ulike tiltak innen avløpssektoren.

Departementet har merket seg forskjellen mellom kommunenes planlagte investeringer i avløpsanlegg for perioden 1982-85 (86) og fylkesmannens alternative investeringsplan som bygger på målsettingene for tiltak mot vannforurensninger og fastsatte krav til utbyggingen av avløpsanlegg i foreliggende utslippstillatelser.

Fylkesmannens beregnede investeringsbehov på ca 75 mill. kroner (1982-kroner) pr. år utgjør omlag 85 pst. mer enn det kommunene tar sikte på.

Departementet vil i denne forbindelse peke på at bruken av kloakk- og renovasjonsavgiftene ikke er omtalt i planen. Departementet antar her at kommunene i større grad enn tidligere må forventes å benytte kloakk- og renovasjonsavgiftene i finansiering og drift av avløps- og renovasjonsanlegg. Avgiftsordningen er i utgangspunktet ment å skulle dekke alle utgifter i forbindelse med bygging og drift av kommunale avløps- og renovasjonsanlegg.

Når det gjelder spesialavfall, viser Miljøverndepartementet til at det nå arbeides med å bygge opp et nytt destruksjonsanlegg ved Norcems avdeling i Dalen, Brevik. Dette vil stå ferdig når Norcems anlegg på Slemmestad stanser.

En rekke fylkesplaner tar opp vannforsynings spørsmål. Fylkesplanleggingen har i denne sammenheng en viktig funksjon i arbeidet med å fremme og stimulere interkommunalt samarbeid som i mange tilfeller kan gi effektive og rimeligere løsninger for den enkelte kommune.

4.1 Naturvern og friluftsliv

Miljøverndepartementet er enig i at fylkeskommunens engasjement i naturvern- og friluftsliv arbeidet i første rekke er knyttet til rettleiingen overfor kommunene i planarbeidet og til informasjon og uttalelser i forbindelse med andre fagorganers disponering av naturressursene.

Det er Miljøverndepartementets mål at disse virkemidler i naturressursforvaltningen må prioriteres i tiden framover. Departementet viser til rundskriv til fylkesmannen med veileder T 585 om samarbeidet mellom kommuner, fylkesmannens miljøvern avdeling og fylkeskommunen i planarbeidet.

Fylkesplanen har i denne sammenheng en særlig viktig rolle ved å ta opp spørsmål av regional interesse.

Miljøverndepartementets utkast til verneplan for edelløvskog og våtmarker er under sluttbehandling. Utkast til verneplan for myr vil bli videreført. Det pågår nå registreringsarbeid for truede og sjeldne plantearter og kvartærgeologiske forekomster med sikte på vern.

Miljøverndepartementet er enig i at arbeidet med skjøtelsesplaner for vernede områder prioriteres og vil vurdere dette konkret i forbindelse med de årlige budsjetter og prioriteringer av selve vernetiltakene. Departementet ser det som svært positivt at fylkesdelsplan for Morefjell i Krødsherad, Sigdal og Flå skal slutføres i perioden, og vil gi sin tilslutning til tilsvarende prosjekter i Hallingdal og deler av Numedal, der spesielt forholdet til hyttebygging og turisme tas opp. Vi ser det også som positivt at fylkesplanen presiserer at innarbeiding av naturvern i planlegging og offentlig saksbehandling vil bli gitt høy prioritet i planperioden.

Miljøverndepartementet har merket seg at handlingsprogrammet for friluftslivet vil bli revidert i planperioden. Departementet er enig med fylkeskommunen i at sikring, opparbeiding og drift av friluftsområder i første rekke bør være et kommunalt og statlig ansvar, men at fylkeskommunen vil bidra ved tiltak av regional interesse.

Når det gjelder vurdering av fylkesfriluftsnemnda og dens status, har departementet merket seg fylkesplanens synspunkter og vil komme tilbake til dette spørsmål senere. Vi har ellers merket oss det antydende kapitalbehov for statlig naturvern og friluftsarbeider. Dette må vurderes i forbindelse med de årlige budsjetter.

I handlingsprogrammet for vilt, er det et hovedpoeng å sikre viltets leveområder. Spesielt nevnes villreinområdene på Hardangervidda som særlig verdifulle. Departementet er enig i dette og vil fremheve at hensynet til villreinstammen må tillegges vekt i utbyggingsplanen for de sårbare områder, spesielt i denne sammenheng randsonene på østsiden av Vidda. Miljøverndepartementet vil vise til en konsekvensvurdering utarbeidet av Direktoratet for vilt og ferskvannsfisk om følgene for villrein av en del planlagte turistprosjekter. Konsekvensutredningen er sendt de berørte kommuner.

Når det gjelder fylkesplanens behandling av

vilttiltak vil Miljøverndepartementet bemerke:

Viltnemndene har i dag tilbud om fast sekretærordning hos skogoppsynet - en ordning som for deler av landet virker formålstjenlig.

Etter departementets mening, bør regulering av ferdsel i utmark av hensyn til viltet bare komme på tale i særlige tilfeller, dvs. i hovedsak bare innen helt spesielle verneområder.

Revisjonen av viltområdekartverket vil bli finansiert av Viltfondet i planperioden. Viltfondet støtter også andre oppgaver i viltforvaltningen.

Det er etablert egne oppsynsordninger i områdene som er vernet etter naturvernloven, bl.a. for Hardangervidda nasjonalpark. Forøvrig viser vi til at 50% av oppsynsutgiftene i statsalmenninger refunderes av staten. Videre vurdering av utmarksoppsyn må skje i en større sammenheng.

I handlingsprogrammet for fiskestell pekes det på behovet for bedre veiledningstjeneste. Miljøverndepartementet viser til at det opprettes egen fiskerikonsulentstilling hos fylkesmannen fom. 1985. Fast sekretær for innlandsfiskenemndene må vurderes i hver enkelt kommune.

For 1985 planlegges å bruke 4 mill. kroner til kalking av sure vassdrag.

I arbeidet med å gjøre Drammensvassdraget lakseførende til Krøderen gjenstår det nå bare å få fastslått en minstevassføring på strekningen Kaggefoss - Kistefoss. Alle laksetrappene er ferdigbygget.

5.1 ENERGIFORSYNING

Som oppfølging av den forrige energimeldingen nedsatte Regjeringen Energilovutvalget som skal vurdere om lovverket i energisektoren er tilfredsstillende for å løse de oppgaver en står overfor og fremme forslag til mulige forbedringer. Energilovutvalgets tredje og siste delutredning, som vil foreligge tidlig i 1985, omhandler spørsmål om drift og organisering av energiforsyningen, konsesjonskraft og en generell energilov. Spørsmålet om å endre forsyningsplikten for elverkene fra bare å gjelde elektrisitet til å omfatte både linje- og ledningsført energi og overføre denne til engrosverkene, er under vurdering i Energilovutvalget.

Fylkesplanen inneholder prognoser for fremtidig etterspørsel basert på prognosemodellen EFI-energi. Olje- og energidepartementet ser det som positivt

at fylket har benyttet denne modellen bl.a. fordi det bidrar til å klarlegge fordelingen på energibarere. Fylkesplanens prognoser fram til 1985 er rimelig i samsvar med nasjonale prognoser for etterspørselen. For perioden 1995 -2000 er prognosen imidlertid svært høy sammenliknet med de nasjonale anslag. Trolig vil overgangen fra olje til elektrisitet avta i de kommende år samtidig som boligbyggingen kan bli lavere enn hittil. Videre vil energiøkonomisering etter hvert påvirke forbruket.

Etter Stortingets behandling av energimeldingen i 1980, har det vært et siktemål at forbrukerprisen i gjennomsnitt på landsbasis skulle bringes på nivå med langtidsgrensekostnad, regnet med 5 % kalkulasjonsrente, innen 1985. I 1984 regner departementet med at gjennomsnittlig elpris til alminnelig forsyning (energileddet, 1. tariff) har kommet opp i langtidsgrensekostnad. Det er imidlertid stor spredning fylkene imellom og innen de ulike fylker. I Buskerud lå pr. 1. januar 1984 gjennomsnittlig elpris over langtidsgrensekostnad. Buskerud har stor prisspredning sammenlignet med landsgjennomsnittet. En målsetting i det videre arbeid er å få en geografisk utjamning av elprisene på landsbasis og i de enkelte fylker. Sammenslåing av elverk og oppretting av integrerte elverk er viktige virkemidler i denne sammenheng.

Når det gjelder fylkenes tilgang på elektrisk kraft, har de lokalpolitiske problemer i de senere år stadig blitt mer framtrædende i forbindelse med konkrete utbyggingsprosjekter. Dette henger sammen med den ujevne fordeling av ressurser som ikke er disponert. Det vises i denne forbindelse til Samlet Plan som representerer et forslag til rekkefølge for konsesjonsbehandling av vannkraftprosjekter. Denne utredning har vært til høring i fylkeskommunene. En stortingsmelding om Samlet Plan ventes fremlagt i 1. halvår 1985.

De fleste fylker er opptatt av å sikre fastkrafttilgangen i framtiden. Totalrammen for statskraft til alminnelig forsyning pr. 1.7.1984 er den samme som før. Det tas sikte på en omfordeling der Statskraftverkene regner med at alle avtakere, unntatt NSB, med de nye statskraftkvanta vil ha en lik dekningsgrad på 94,9 pst. Gjennomføringen av lik underdekning medfører en overføring av deler av nåværende statskraftrettigheter fra regionene 1 og 3 til regionene 2 og 4. De nye kontrakter er foreslått gjort gjeldende for en 5-års periode fra kontraktens inngåelse.

Av øvrige tiltak i denne forbindelse kan nevnes forslaget i St.meld. nr. 37 (1984-85) Handlingsplan for energiøkonomisering om at det ved fornyelse

av statskraftkontrakter for elforsyningen vil bli stilt krav om innen en 3-års periode fra kontraktens inngåelse, å utarbeide en konkret redegjørelse for utnyttning av enøk-potensialet innenfor egen virksomhet og en utredning av enøk-muligheter og -tiltak innenfor forsyningsområdet. Dette kan også bli gjort gjeldende ved søknader om konsesjon for utbygging av vannkraft.

I St.meld. nr. 37 er det lagt fram en handlingsplan for energiøkonomisering med bl.a. forslag om statlig støtte til oppbygging av enøk-kompetanse i fylker, kommuner, elverk (bevilget 5,5 mill. kroner i 1985), samt støtte til varmeplanlegging i kommunal/fylkeskommunal regi (3 mill. kroner i 1985).

Det foreslås i meldingen at fylkes kommuner/energiverk som ønsker å gjøre bruk av partialobligasjonsmarkedet ved etablering av utlånsfond til finansiering av enøk-tiltak, får adgang til det og at dette prioriteres innenfor de rammer som stilles til disposisjon. Det forutsettes at utlånene skjer kun til enøk-formål på vanlige markedsvilkår. Midlene kan ikke nyttes som tilskudd. Kommunalbanken foreslås gitt adgang til å låne ut midler til enøk-tiltak i kommunale bygg.

Det foreslås at støtten til elforsyningen (Statsbudsjettets kap. 1890, post 70) også kan bli brukt til å tilbakebetale dokumentavgiften ved overdragelse av kraftstasjoner etc. Dette vil kunne gjøre det lettere å gjennomføre endringer i elforsyningens organisasjon i fylket.

For øvrig tar departementet sikte på i nær framtid å legge fram en proposisjon om lov om bygging og drift av fjernvarme. I den sammenheng vurderes tilknytningsplikt for nybygg innenfor det aktuelle forsyningsområdet.

6.1 SAMFERDSEL

Samferdselsdepartementet viser til at samferdselssituasjonen i Buskerud i hovedtrekk er god både med hensyn til vegnett, tilknytning til jernbanenett, og det kollektive transportsystem. Behovsdekningen i det kollektive transportsystem er god og kapasiteten antas å være stor nok til å ta imot den befolkningsvekst fylkesplanen forutsetter i den nærmeste femårs-perioden.

Departementet vil ta sikte på å begrense behovet for subsidier. Det er derfor viktig at fylkeskommunen analyserer reise- og rutebehov, materiell standard, kapasitet og kombinasjonsmuligheter for transport

av person- og skoleruter. Et minstetilbud for kollektivreisende bør vurderes, eventuelt ved bruk av utradisjonelle transportløsninger.

Fylkesplanen går inn for at Numedalsbanen og Krøderenbanen opprettholdes og at Numedalsbanen opprustes. I tilleggsmeldingen til St.meld. nr. 84 (1982-83) (Jernbanemeldingen) foreslås at driften av Krøderenbanen bør opphøre, men at gods- og personrutetrafikken på Numedalsbanen vil bli opprettholdt inntil videre. Staten ved Norges Statsbaner skal fortsatt ha ansvaret for investeringer og drift for sidebaner og lokale tog. Stortinget har sluttet seg til departementets forslag.

Det foreslås i fylkesplanen at Dagali flyplass utbygges fra småflyplass til kortbaneflyplass og at den benyttes som hovedbase for ambulanseflyginger og redningsoppdrag for Østlandet. Videre bør Klanten flyplass opprettholdes og Eggemoen flyplass avgis til sivilt bruk. Samferdselsdepartementet har i St.meld. nr. 36 (1983-84) om Norsk luftfartsplan ikke prioritert utbygging av Dagali. Videre avklaring av flyplassutbyggingen i fylket vil for statens del skje i forbindelse med rulleringen av Norsk luftfartsplan for periodene 1986-89 og 1990-93.

Samferdselsdepartementet viser til at rammene for vedlikehold av riksvegene i planperioden synes tilstrekkelige for å opprettholde god vegstandard. Situasjonen for fylkesvegene er imidlertid mer usikker. Med utgangspunkt i vedlikeholdsbevilgningene for 1982 må det påregnes stadig dårligere standard på fylkesvegene i årene fremover. I følge fylkesplanen må bevilgningene økes dersom det skal unngås at fylkesvegene går over fra å ha fast dekke til grusdekke igjen.

Departementet understreker betydningen av at fylkeskommunen bevilger de nødvendige midler til fylkesvegnettet slik at fylkesvegnettet kan vedlikeholdes/opprustes tilsvarende hovedstandarden på tilstøtende riksvegnett. Innsatsen bør konsentreres til de ruter som samordnet med hovedvegnettet og de lokale riksvegruter gir størst transportøkonomisk gevinst. Departementet viser bl.a. til den betydning det lokale vegnett har for næringslivet og spesielt for tømmertransporten.

7.1 BOLIGBYGGING

I fylkesplanen antydes et årlig gjennomsnittlig byggebehov i planperioden på ca. 2 300 boliger. Kommunaldepartementet peker på at sentralt utførte boligbehovsberegninger for 1984-87 viser et årlig behov på ca. 1 600 boliger. Forskjellen skyldes

UNIVERSITETET I OSLO

3

OLDSAKSAMLINGEN
VIKINGSKIPSHUSET

FREDERIKS GATE 2, OSLO 1
TELEFON (02) 41 63 00

UNIVERSITY MUSEUM OF
NATIONAL ANTIQUITIES
VIKING SHIP MUSEUM

FREDERIKS GATE 2, OSLO 1

EKSPEDISJONSTID FRA
KL. 12.00 TIL 15.45 (15.00)

Buskerud fylkeskommune
Plan- og næringskontoret
Haugesgt. 89

3000 DRAMMEN

OSLO, 28. august 1985

VÅR REF.: Jnr.1730/85 AEC/EA

DERES REF.:

FYLKESPLAN FOR BUSKERUD - Deres brev av 9. august 1985.

Universitetets Oldsaksamling har ikke konkrete kommentarer til fylkesplanen, men merker seg med glede at også kulturvernet er kommet inn under post 3.3. Det ville være ønskelig om planen gjorde oppmerksom på den undersøkelsesplikt som kommune og fylkeskommune har ved reguleringsplaner og andre utbyggingstiltak. Vi anser det som vesentlig at undersøkelsesplikten nevnes og innskjerpes relativt ofte, spesielt etter at en rekke kommuner har fått anledning til egengodkjenning av reguleringsplaner.

Beste hilsen

Arne Emil Christensen
bestyrer